

MĚSTSKÝ PIVOVAR V KLATOVECH

VENDULA KADLECOVÁ

Projekt řeší nový objekt (mikro) pivovaru v šumavských Klatovech. Je nutné jej hodnotit v několika úrovních – invence vlastního zadání, zakomponování do urbanistické struktury a z něj vyplývající hmotové a dispoziční řešení.

Na základě výsledků důkladné studie místních souvislostí autorka vkládá do města nový atraktivní program (historicky vlastně spíše zapomenutý), který v návrhu nepřináší regionu pouze nový produkt, ale i nový zážitek - místo setkání, gravitační bod v urbanismu města. Projekt má ambici obohatit život v Klatovech o nové současné místo pro poznání vlastní historie, resp. zapadlé tradice vaření piva, doplněné o provozy gastronomické a ubytovací.

Historické jádro města, především pak jeho hranice, je stěžejním momentem konceptu nové budovy pivovaru. Jako v Koolhaasově Exodu vytváří budova “metropolitní pás” v centru města. Tam, kde pro Koolhaase byla inspirací Berlínská zeď, je pro autorku návrhu motivem zeď středověká, hradební. Zatímco Exodus je konstrukcí politickou, projekt v Klatovech staví na formální geometrii středověkého města, kterou chce podtrhnout a připomenout. V této souvislosti umístění sice věrně nekopíruje hradební linii (což by lépe reflektovalo úvodní tezi), ale propisuje se do křivky města na druhé straně okružního bulváru, který nekompromisně definuje z vnější strany.

V logice konceptu hradební zdi pokračuje i estetika monolitické suverénní hmoty s důslednou redukcí otvorů – dveří, oken, světlíků – stavba přesvědčivě deklaruje svoji obrannou kompetenci. Tím ovšem nechává vzniknout novému uličnímu profilu, který vytváří téměř slepou fasádou - pro pěší procházející podél domu ulicí Podbranskou málo atraktivní zážitek. V příčném směru projekt na oplátku nabízí lákavý průchod, strategické propojení jižní části města s náměstím a Černou věží.

Stereotomická hmota je konstrukčně dobře postavena na monolitickém systému. Tento je oblečený do měděných panelů, s kvalitami strukturové nahodilosti a proměnlivosti v čase.

Argument pro kovový charakter stavby je dům jako varna, dům jako nádoba k výrobě piva. Měď jako symbol varné nádoby. Skutečné varné nádoby se objevují již při vstupu do recepce. Označené jako „srdce pivovaru“, nabízí se otázka, zda by neměly tyto ikony být snáze objevitelné i návštěvníkem restaurace nebo kolemjdoucím, procházejícím portálem z náměstí.

Disposičně se v projektu podařilo vyřešit obtížné křížení provozů v úzké hmotě a nerovném terénu /museum, restaurace, ubytování, produkce, provoz/. Zásobování objektu a oddělení restaurace od kuchyně jsou sice komplikací pro provozovatele, zde ale podmiňují jiné, důležité hodnoty jako např. otevřenost restaurace do venkovní terasy a zklidnění jižní části komplexu.

Celková kvalita zpracování, od přípravy zadání po provedení výkresové dokumentace, srozumitelná prezentace od abstraktního ke konkrétnímu jsou na velmi vysoké úrovni.

Elia Zenghelis ve své práci *The Aesthetics Of The Present*ⁱⁱ o píše: „*ohraničené (konečné) město již neexistuje. Naše město vtrhlo do krajiny a krajině je povoleno vstoupit do města. Co se změnilo je čas. Princip je stejný. Moderní město je technologie koncentrovaná kolem myšlenky mobility a globální komunikace. Ohraničené město byla technologie koncentrovaná kolem schopnosti obrany.*“ A právě toto autorka projektem v Klatovech nostalgicky připomíná. Její dům se stává součástí města, které kdysi bylo. Sám je ale domem současným, elegantním, provozně promyšleným.

Navržená známka: **B**

Ing. arch. Martin Kropac MSAAD

ⁱ Koolhaas, Rem. Exodus, or the voluntary prisoners of architecture. 1972

ⁱⁱ Zenghelis, Elia. The Aesthetics of the Present. 1988